

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

14 iunie 2018*

„Trimitere preliminară – Articolele 34 și 35 TFUE – Libera circulație a mărfurilor – Restricții cantitative – Măsuri cu efect echivalent – Protecția porcilor – Produse prelucrate sau comercializate în Spania – Standarde de calitate pentru carnea, jambonul, spata și fileul de porc iberic – Condiții pentru utilizarea denumirii «de cebo» – Îmbunătățirea calității produselor – Directiva 2008/120/CE – Domeniu de aplicare”

În cauza C-169/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania), prin decizia din 27 februarie 2017, primită de Curte la 3 aprilie 2017, în procedura

Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

împotriva

Administración del Estado,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, președinte de cameră, și domnii C.G. Fernlund, J.-C. Bonichot, S. Rodin (raportor) și E. Regan, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: doamna L. Carrasco Marco, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 22 martie 2018,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino, de J. M. Rodríguez Cárcamo, abogado, și de N. Olmos Castro, abogada;
- pentru guvernul spaniol, de M. A. Sampol Pucurull, în calitate de agent;
- pentru guvernul german, de T. Henze, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de M. Patakia și de I. Galindo Martín, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

* Limba de procedură: spaniola.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 34 și 35 TFUE, precum și a articolului 3 alineatul (1) litera (a) și a articolului 12 din Directiva 2008/120/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor (JO 2009, L 47, p. 5).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino (denumită în continuare „asociația”), pe de o parte, și Administración del Estado (Administrația de Stat, Spania), pe de altă parte, în legătură cu un decret regal, adoptat de guvernul spaniol, de aprobare a standardelor de calitate pentru carnea, jambonul, spata și fileul de porc iberic.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentele (7) și (8) ale Directivei 2008/120 au următorul cuprins:
 - „(7) Prin urmare, este necesară stabilirea unor standarde minime comune pentru protecția porcilor de fermă și de îngrășare, pentru a garanta dezvoltarea rațională a producției.
 - (8) Porcinele ar trebui să beneficieze de un mediu corespunzător nevoilor lor de mișcare și explorare. Bunăstarea porcinelor este amenințată de restricțiile severe de spațiu.”
- 4 Articolul 1 din această directivă are următorul cuprins:

„Prezenta directivă stabilește normele minime privind protecția porcilor izolați în scopul creșterii și al îngrășării.”
- 5 Articolul 3 alineatul (1) din directiva menționată prevede:

„Statele membre garantează faptul că toate crescătoriile respectă următoarele cerințe:

 - (a) suprafața liberă de teren pe care animalul se poate mișca, destinată fiecărui purcel înțărcat sau porc adult crescut în grup, cu excepția porceștelor și a scroafelor, trebuie să fie de cel puțin:

Greutatea animalului viu (în kg)	m ²
Cel mult 10	0,15
Peste 10, dar nu mai mult de 20	0,20
Peste 20, dar nu mai mult de 30	0,30
Peste 30, dar nu mai mult de 50	0,40
Peste 50, dar nu mai mult de 85	0,55
Peste 85, dar nu mai mult de 110	0,65
Peste 110	1,00

[...]”

6 Articolul 12 din aceeași directivă prevede:

„În conformitate cu normele generale din tratat, statele membre pot să mențină sau să aplice pe teritoriul lor dispoziții mai stricte în ceea ce privește protecția porcilor decât cele prevăzute de prezenta directivă. Statele membre informează Comisia cu privire la orice astfel de măsuri.”

Dreptul spaniol

7 Articolul 1 din Real Decreto 4/2014 por el que se aprueba la norma de calidad para la carne, el jamón, la paleta y la caña de lomo ibérico (Decretul regal 4/2014 de aprobare a standardelor de calitate pentru carnea, jambonul, spata și fileul de porc iberic) din 10 ianuarie 2014 (BOE nr. 10 din 11 ianuarie 2014, p. 1569) are următorul cuprins:

„Prezentul decret regal are ca obiect stabilirea standardelor de calitate care trebuie respectate de produsele provenite din tranșarea carcaselor de porc iberic, care sunt prelucrate sau comercializate proaspete în Spania, precum jambonul, spata și fileul de porc iberic, în vederea utilizării denumirilor comerciale prevăzute de prezentul decret, fără a se aduce atingere respectării legislației generale aplicabile.

Sunt admise de asemenea produsele prelucrate în Portugalia, în temeiul acordurilor încheiate între autoritățile spaniole și cele portugheze cu privire la producția, prelucrarea, comercializarea și monitorizarea produselor de porc iberic.

Pe de altă parte, produsele respective, care beneficiază de o marcă de calitate recunoscută la nivelul Uniunii Europene (denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată) și pentru care se dorește utilizarea denumirilor comerciale prevăzute de prezentul decret sau a oricăreia dintre noțiunile utilizate în acesta trebuie să respecte prevederile sale.”

8 Articolul 3 alineatul 1 din Decretul 4/2014 prevede:

„Denumirea comercială a produselor reglementate de prezentul decret este compusă în mod obligatoriu din trei denumiri care trebuie să figureze în ordinea indicată în continuare:

a) denumire în funcție de tipul de produse:

i) pentru produse prelucrate: [...]

ii) pentru produse obținute din tranșarea carcaselor, care sunt comercializate proaspete: [...]

b) denumire în funcție de alimentație și de creștere:

i) «de bellota»: pentru produsele provenite de la animale sacrificate imediat după ce au beneficiat de o alimentație exclusiv din resurse naturale ale pășunilor împădurite.

ii) pentru produsele provenite de la animale a căror alimentație și mod de creștere, până la atingerea greutatei de sacrificare, diferă de cele menționate la punctul anterior, se utilizează următoarele denumiri:

1. «de cebo de campo»: este vorba despre animale care, deși s-ar fi putut hrăni cu resurse ale pășunilor împădurite sau ale câmpului, au primit de asemenea o alimentație pe bază de furaje, constând în principal din cereale și leguminoase, și care sunt crescute în cadrul unor exploatații de creștere extensivă sau intensivă în aer liber, care pot include o zonă acoperită. [...]

2. «de cebo»: este vorba despre animale care primesc o alimentație pe bază de furaje, constând în principal din cereale și leguminoase, care sunt crescute în cadrul unor exploatații de creștere intensivă, în conformitate cu prevederile articolului 8.

c) denumire în funcție de rasă [...]

[...]"

- 9 Articolul 8 alineatele 1 și 2 din acest decret, intitulat „Condiții de creștere a animalelor din care se obțin produse cu denumirea «de cebo»”, prevede:

„1. Fără a se aduce atingere condițiilor de creștere prevăzute în [Real Decreto 1135/2002 relativo a las normas mínimas para la protección de cerdos (Decretul regal 1135/2002 din 31 octombrie 2002 privind normele minime pentru protecția porcilor (BOE nr. 278 din 20 noiembrie 2002)], animalele de producție cu o greutate în viu de peste 110 kilograme de la care provin produsele care poartă denumirea «de cebo» trebuie să aibă la dispoziție în faza de îngrășare o suprafață liberă totală de mișcare de cel puțin 2 m² per animal.

2. Vârsta minimă la momentul sacrificării este de 10 luni.”

- 10 A treia dispoziție adițională din decretul menționat prevede:

„Cerințele prevăzute de standardul de calitate adoptat nu sunt aplicabile produselor prelucrate sau comercializate în mod legal potrivit altor specificații în alte state membre ale Uniunii Europene, nici produselor originare din țările Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), după cum nu sunt aplicabile nici părților contractante ale Acordului privind Spațiul Economic European (SEE) sau statelor părți la un acord de asociere vamală cu Uniunea Europeană.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 11 Decretul regal 4/2014 a făcut obiectul unei acțiuni în contencios administrativ ordinare introduse de asociație la instanța de trimitere, Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania).
- 12 În susținerea acestei acțiuni, asociația arată că decretul în cauză provoacă o denaturare a concurenței la nivelul Uniunii prin impunerea unei majorări a costurilor de producție a porcului iberic în Spania. Astfel, asociația consideră că această reglementare constituie o restricție cantitativă la export contrară articolului 35 TFUE, dat fiind că producătorii concurenți, stabiliți în alte state membre, nu trebuie să suporte costuri generate de o măsură precum cea impusă de guvernul spaniol.
- 13 În plus, asociația susține în fața instanței de trimitere că Decretul regal 4/2014 încalcă articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/120 coroborat cu articolul 12 din aceeași directivă, întrucât măsurile introduse prin acest decret nu urmăresc protejarea porcilor, ci au ca obiectiv majorarea prețului porcului iberic.
- 14 Pe de altă parte, asociația susține că obiectivul îmbunătățirii calității produselor, vizat în mod expres de Decretul regal 4/2014, nu poate fi atins prin măsurile avute în vedere de acesta, întrucât, pe de o parte, nu este cert că dublarea suprafeței libere totale de mișcare minime per animal va îmbunătăți calitatea porcului și, pe de altă parte, stabilirea vârstei minime de sacrificare la 10 luni, în condițiile în care greutatea optimă pentru sacrificarea porcilor este atinsă în jurul vârstei de 8 luni, va avea ca efect faptul că vor fi comercializate produse cu o greutate prea mare, care nu vor avea piață de desfacere și pentru care nu va fi posibilă obținerea unei creșteri a prețului proporțională cu creșterea greutății.

- 15 Instanța de trimitere consideră că producătorii spanioli de produse cu denumirea „ibérico de cebo” sunt dezavantajați în raport cu alți producători din Uniune, întrucât trebuie să suporte costuri de producție mai ridicate decât aceștia din urmă. În plus, producătorii din Uniune ar fi descurajați să își exporte produsele în Spania, din moment ce nu le poate fi atribuită denumirea menționată pentru produsele lor, acestea nefiind obținute din porci crescuți în conformitate cu condițiile stabilite de Decretul regal 4/2014. Cu toate acestea, instanța de trimitere admite că, în temeiul celei de a treia dispoziții adiționale a acestui decret, Spania va fi obligată să permită comercializarea, pe teritoriul său, a unor produse cu denumiri similare, asemănătoare sau identice provenind din alte state membre, chiar dacă nu au fost prelucrate în conformitate cu cerințele decretului menționat, cu condiția ca ele să respecte standardele de calitate ale acestor alte state membre.
- 16 În plus, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la faptul că Directiva 2008/120 constituie un temei juridic valabil pentru Decretul regal 4/2014, întrucât articolul 12 din această directivă permite adoptarea unor măsuri naționale mai stricte numai în cazul în care acestea urmăresc o mai bună protecție a animalelor, în timp ce decretul menționat nu vizează protecția porcilor, ci îmbunătățirea calității produselor. În orice caz, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la compatibilitatea decretului menționat cu articolul 12 din Directiva 2008/120, din moment ce acest din urmă articol permite măsuri naționale mai restrictive, aplicabile numai pe teritoriul național.
- 17 În aceste condiții, Tribunal Supremo (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curtii următoarele întrebări preliminare:

- „1) Articolele 34 și 35 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum articolul 8 alineatul 1 din [Decretul regal 4/2014], care condiționează utilizarea termenului «ibérico» pentru produsele prelucrate sau comercializate în Spania de mărirea, de către crescătorii de porci iberici în sisteme de creștere intensivă (de porci), a suprafeței minime la sol libere totale per animal viu de peste 110 kg la 2 m², cu toate că – în acest caz – obiectivul măsurii respective este îmbunătățirea calității produselor vizate de dispoziția menționată?
- 2) Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din [Directiva 2008/120] coroborat cu articolul 12 din aceeași directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 8 alineatul 1 din Decretul regal 4/2014, care condiționează utilizarea termenului «ibérico» pentru produsele prelucrate sau comercializate în Spania de mărirea, de către crescătorii de porci iberici în sisteme de creștere intensivă (de porci), a suprafeței minime la sol libere totale per animal viu de peste 110 kg la 2 m², cu toate că obiectivul dispoziției naționale este de a îmbunătăți calitatea produselor, iar nu în mod special de a spori protecția porcilor?

În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, articolul 12 din Directiva [2008/120] coroborat cu articolele 34 și 35 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca o dispoziție națională precum articolul 8 alineatul 1 din Decretul regal 4/2014 să prevadă în sarcina producătorilor din alte state membre, în vederea îmbunătățirii calității produselor prelucrate sau comercializate în Spania – iar nu a protecției porcilor –, obligația de a îndeplini aceleași condiții de creștere a animalelor precum cele impuse producătorilor spanioli, pentru ca produsele obținute din această carne de porc să beneficieze de denumirile comerciale prevăzute de decretul regal respectiv?

- 3) Articolele 34 și 35 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum articolul 8 alineatul 2 din [Decretul regal 4/2014], care prevede o vârstă minimă de sacrificare de 10 luni în cazul porcilor iberici din care se prelucrează produse din categoria «de cebo», în vederea îmbunătățirii calității produselor respective?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima și la a treia întrebare

- 18 Prin intermediul primei și al celei de a treia întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolele 34 și 35 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că denumirea comercială „ibérico de cebo” poate fi atribuită numai produselor care îndeplinesc anumite condiții impuse de reglementarea menționată.

Cu privire la articolul 34 TFUE

- 19 Cu titlu introductiv, Comisia Europeană contestă pertinenta întrebării preliminare cu privire la compatibilitatea Decretului regal 4/2014, întrucât, pe de o parte, reclamanta din litigiul principal nu a invocat acest motiv de anulare în fața Tribunal Supremo (Curtea Supremă) și, pe de altă parte, toate elementele litigiului principal sunt limitate la interiorul statului membru.
- 20 În această privință, pe de o parte, trebuie amintit că numai instanța națională care este sesizată cu soluționarea litigiului și care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată are competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, atât necesitatea, cât și pertinenta întrebărilor pe care le adresează Curții (a se vedea Hotărârea din 21 iunie 2016, *New Valmar*, C-15/15, EU:C:2016:464, punctul 23 și jurisprudența citată).
- 21 Pe de altă parte, este necesar să se arate că orice măsură națională de natură să constituie, în mod direct sau indirect, efectiv sau potențial, un obstacol în calea comerțului din cadrul Uniunii trebuie considerată o măsură cu efect echivalent unor restricții cantitative în sensul articolului 34 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 octombrie 2012, *Elenca*, C-385/10, EU:C:2012:634, punctul 22 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 6 octombrie 2015, *Capoda Import-Export*, C-354/14, EU:C:2015:658, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 22 Reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții că această dispoziție are vocație să se aplice nu numai efectelor actuale, ci și efectelor potențiale ale unei reglementări. Ea nu poate fi înlăturată pentru motivul că nu există până în prezent niciun caz concret care să prezinte o legătură cu un alt stat membru (Hotărârea din 22 octombrie 1998, *Comisia/Franța*, C-184/96, EU:C:1998:495, punctul 17 și jurisprudența citată).
- 23 Prin urmare, este necesar să se considere că problema dacă articolul 34 TFUE se opune unei reglementări naționale precum Decretul regal 4/2014 este pertinentă pentru soluționarea litigiului principal, astfel încât se impune să se răspundă la aceasta.
- 24 În această privință, reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții că o legislație națională care supune mărfuri ce provin din alte state membre, unde acestea sunt fabricate și comercializate în mod legal, anumitor condiții, pentru a putea utiliza denumirea generică utilizată în mod obișnuit pentru acest produs și care impune astfel producătorilor, dacă este cazul, utilizarea de denumiri necunoscute sau mai puțin apreciate de consumator, nu exclude, desigur, în mod absolut, importul în statul membru în cauză al unor produse originare din alte state membre. Aceasta este însă de natură să facă mai dificilă comercializarea lor și, în consecință, să împiedice schimburile comerciale dintre statele membre (Hotărârea din 5 decembrie 2000, *Guimont*, C-448/98, EU:C:2000:663, punctul 26 și jurisprudența citată).

- 25 Or, în speță, reiese din dosarul prezentat Curții, pe de o parte, că reglementarea națională în discuție în litigiul principal nu are ca obiect o denumire generică utilizată în mod obișnuit pe teritoriul Uniunii și, pe de altă parte, că această reglementare nu conține interdicții privind importul sau vânzarea produselor obținute din porcul iberic sub alte denumiri decât cele prevăzute de reglementarea menționată.
- 26 Astfel, reglementarea în discuție în litigiul principal conține o dispoziție interpretată de instanța de trimitere în sensul că produsele obținute din porcul iberic și prelucrate în conformitate cu normele aplicabile în alte state membre ale Uniunii sub denumiri asemănătoare, similare sau identice cu cele cuprinse în Decretul regal 4/2014, pot fi importate și comercializate pe piața spaniolă sub asemenea denumiri, deși nu îndeplinesc în totalitate cerințele prevăzute de acest decret. Această dispoziție astfel interpretată garantează că reglementarea națională în discuție în litigiul principal nu constituie un obstacol în calea comerțului interstatal (a se vedea *a contrario* Hotărârea din 22 octombrie 1998, Comisia/Franța (C-184/96, EU:C:1998:495).
- 27 În plus, după cum amintește Comisia, legislația Uniunii manifestă o tendință generală de punere în valoare a calității produselor în cadrul politicii agricole comune pentru a spori reputația produselor menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 mai 2000, Belgia/Spania, C-388/95, EU:C:2000:244, punctul 53, și Hotărârea din 8 septembrie 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punctul 109).
- 28 În aceste condiții, nu se poate considera că articolul 34 TFUE se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că denumirea comercială „iberico de cebo” poate fi atribuită numai produselor care îndeplinesc anumite condiții impuse de această reglementare națională, din moment ce aceasta din urmă permite importul și comercializarea produselor care provin din alte state membre decât cel care a adoptat reglementarea națională menționată, sub denumirile pe care acestea le poartă potrivit reglementării din statul membru de origine, chiar dacă acestea sunt asemănătoare, similare sau identice cu denumirile prevăzute de reglementarea națională în discuție în litigiul principal.

Cu privire la articolul 35 TFUE

- 29 Este cert că o măsură națională aplicabilă tuturor operatorilor ce acționează pe teritoriul național, care afectează, în fapt, mai mult ieșirea produselor de pe piața statului membru de export decât comercializarea produselor pe piața națională a statului membru respectiv, intră sub incidența interdicției prevăzute la articolul 35 TFUE (Hotărârea din 21 iunie 2016, New Valmar, C-15/15, EU:C:2016:464, punctul 36 și jurisprudența citată).
- 30 În speță, trebuie arătat că reglementarea în discuție în litigiul principal nu operează nicio distincție între produsele destinate vânzării pe piața națională, pe de o parte, și produsele destinate pieței Uniunii, pe de altă parte. Astfel, toți producătorii spanioli care doresc să își vândă produsele obținute din porcul iberic sub denumirile comerciale stabilite de Decretul regal 4/2014 sunt obligați să respecte cerințele decretului menționat, indiferent de piața pe care doresc să își vândă produsele.
- 31 Prin urmare, este necesar să se constate că articolul 35 TFUE nu se opune unei reglementări naționale precum Decretul regal 4/2014.

Cu privire la a doua întrebare

- 32 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/120 coroborat cu articolul 12 din aceasta se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care condiționează utilizarea

anumitor denumiri comerciale pentru produsele obținute din porcul iberic prelucrate sau comercializate în Spania de respectarea, de către producători, a unor condiții de creștere a porcului iberic mai stricte decât cele prevăzute la acest articol 3 alineatul (1) litera (a) și a unei vârste minime de sacrificare de 10 luni.

- 33 Pentru a răspunde la această întrebare, este necesar să se arate că obiectivul Directivei 2008/120, astfel cum reiese din articolul 1 din aceasta, este stabilirea normelor minime privind protecția porcilor izolați în scopul creșterii și al îngrășării. Aceste norme vizează, potrivit considerentului (7) al acestei directive, asigurarea protecției porcilor de fermă și de îngrășare, pentru a garanta dezvoltarea rațională a producției. În acest scop, după cum reiese din considerentul (8) al aceleiași directive, aceasta prevede diverse norme care urmăresc, printre altele, să asigure că porcinele dispun de un mediu corespunzător nevoilor lor de mișcare și de explorare.
- 34 Or, este necesar să se arate că reglementarea națională în discuție în litigiul principal nu are ca obiectiv protecția porcilor, ci îmbunătățirea calității produselor, astfel încât ea nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2008/120.
- 35 Cu toate acestea, prin creșterea valorilor minime atât ale suprafeței la sol de care trebuie să dispună porcii, cât și ale vârstei de sacrificare, această reglementare nu este de natură să dăuneze bunăstării animalelor și, așadar, nu este incompatibilă cu directiva menționată.
- 36 În aceste condiții, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/120 coroborat cu articolul 12 din aceasta trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care condiționează utilizarea anumitor denumiri comerciale pentru produsele obținute din porcul iberic prelucrate sau comercializate în Spania de respectarea, de către producători, a unor condiții de creștere a porcului iberic mai stricte decât cele prevăzute la acest articol 3 alineatul (1) litera (a) și a unei vârste minime de sacrificare de 10 luni.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 37 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

1) Articolele 34 și 35 TFUE trebuie interpretate în sensul că:

- **articolul 34 TFUE nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că denumirea comercială „iberico de cebo” poate fi atribuită numai produselor care îndeplinesc anumite condiții impuse de această reglementare națională, din moment ce aceasta din urmă permite importul și comercializarea produselor care provin din alte state membre decât cel care a adoptat reglementarea națională menționată, sub denumirile pe care acestea le poartă potrivit reglementării din statul membru de origine, chiar dacă acestea sunt asemănătoare, similare sau identice cu denumirile prevăzute de reglementarea națională în discuție în litigiul principal;**
- **articolul 35 TFUE nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal.**

- 2) **Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/120 a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor coroborat cu articolul 12 din aceasta trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care condiționează utilizarea anumitor denumiri comerciale pentru produsele obținute din porcul iberic prelucrate sau comercializate în Spania de respectarea, de către producători, a unor condiții de creștere a porcului iberic mai stricte decât cele prevăzute la acest articol 3 alineatul (1) litera (a) și a unei vârste minime de sacrificare de 10 luni.**

Semnături